

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra: *K obecně závazné vyhlášce o místním poplatku za užívání veřejného prostranství* [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicky-material-c-28-263652.aspx> [cit. 2016-09-26].

Vzory:

Vzor obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za užívání veřejného prostranství [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/vzory-pravnich-predpisu-obci.aspx> [cit. 2016-09-26].

§ 6

(Místní poplatek ze vstupného)

(1) Poplatek ze vstupného se vybírá ze vstupného na kulturní, sportovní, prodejní nebo reklamní akce, sníženého o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného obsažena. Vstupným se pro účely tohoto zákona rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit. Z akcí, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí.

(2) Poplatek ze vstupného platí fyzické a právnické osoby, které akci pořádají.

(3) Sazba poplatku ze vstupného činí až 20 % z úhrnné částky vybraného vstupného. Obec může po dohodě s poplatníkem poplatek stanovit paušální částkou.

Přehled výkladu:

K § 6

- I. Historie zpoplatnění vstupného
- II. Účel místního poplatku ze vstupného

K odst. 1

- III. Vstupné
- IV. Předmět zpoplatnění
- V. Zákonné osvobození od placení místního poplatku ze vstupného

K odst. 2

- VI. Poplatník místního poplatku ze vstupného

K odst. 3

- VII. Základní sazba místního poplatku ze vstupného
- VIII. Stanovení sazby místního poplatku ze vstupného paušální částkou

Vybrané aspekty regulace místního poplatku ze vstupného v obecně závazné vyhlášce

- IX. Obsahové náležitosti obecně závazné vyhlášky

K § 6

I. Historie zpoplatnění vstupného

Zpoplatnění vstupného je v našem právním řádu obsaženo již bezmála sto let. Se zpoplatněním se lze setkat již v období první československé republiky, kdy

byla nařízenými vlády stanovena dávka ze zábav, a to jak v Čechách, tak na Moravě a v moravských obvodech a ve Slezsku. Tato v několika nařízeních roztržštěná právní úprava byla sjednocena v roce 1922 do jednoho nařízení. O způsobu zpoplatnění vstupného ve formě poplatku ze vstupného lze hovořit až v souvislosti s nabytím účinnosti vyhl. č. 67/1966 Sb., tedy k 23. 8. 1966, na základě které byly – na rozdíl od současného místního poplatku ze vstupného – výslovně zpoplatňovány i opakované akce.

II. Účel místního poplatku ze vstupného

Místní poplatek ze vstupného má **účel fiskální**, když slouží ke zvýšení rozpočtových příjmů obce. Toto zvýšení je však mnohdy minimální, nicméně lze se setkat i s příjmy pro obec zajímavými. Pro představu lze poukázat na příjmy z místního poplatku ze vstupného, které činily ročně např. u statutárního města České Budějovice v letech 2013 až 2015 v průměru 1 215 000 Kč, u města Orlová v průměru 108 000 Kč, u statutárního města Olomouc v průměru 13 380 Kč a u obce Branka u Opavy v průměru 8 000 Kč. Uvedený rozdíl ve výnosu předestírá důvod, proč některé obce tento poplatek vůbec nevyužívají, když správa tohoto místního poplatku může převyšovat výnosy z poplatku.

Neméně důležitým je také **účel regulační**, který spočívá v tom, že obec může některé subjekty (akce) zvýhodnit sníženou sazbou nebo je z poplatkové povinnosti vyjmout, nebo naopak vybrané subjekty (akce) s ohledem na jejich negativní dopad fakticky znevýhodnit vyšší sazbou místního poplatku. Obce tak mohou podle místních podmínek působit žádoucím směrem na pořádání kulturních, sportovních, prodejních nebo reklamních akcí. V této souvislosti je nutné uvést, že uvedené disproporce nejsou porušením rovnosti poplatkových subjektů, ale faktickým projevem regulačního účelu.

V praxi se objevují dva různé názory na převažující účel místního poplatku ze vstupného. Podle prvního z nich je primární účel regulační (Radvan, 2012, s. 92), podle druhého pak účel fiskální (Pelc, 2013, s. 74). Tato otázka je spíše akademického rázu, přesto nelze paušálně dospět k závěru, zda je primární účel místního poplatku ze vstupného účel regulační, nebo fiskální, neboť může být u každé obce jiný. Zatímco u některých obcí bude spíše převažovat účel fiskální, neboť bude využívat např. již zavedených akcí, se kterými se i ztotožňuje, u jiné obce to bude účel regulační, kdy se budou obce snažit vyšším zpoplatněním zabránit konání těchto akcí nebo přinejmenším regulovat negativní dopady jednotlivých akcí.

Pouze na okraj lze poukázat na to, že obce používají k regulaci spíše než zák. o místních poplatcích své oprávnění vyplývající z § 10 písm. b) obecního zřízení, podle kterého může obec ukládat povinnosti obecně závaznou vyhláškou pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. To zejména z toho důvodu, že obce nejsou v tomto případě svazovány právní úpravou natolik, jako u zák. o místních

poplaticích. V praxi se objevují názory o možnosti/vhodnosti spojení úpravy místního poplatku ze vstupného spolu s regulací povinností k zajištění veřejného pořádku v jedné obecně závazné vyhlášce (Radvan, 2012, s. 92–93). S tímto názorem je možné se ztotožnit do té míry, pokud jde o možnost takové regulace. Otázkou však zůstává, zda by byla taková úprava pro jeho adresáty srozumitelná a nenarušovala předvídatelnost práva, resp. odpovědnostního režimu. Posouzení těchto skutečností je však nutné z povahy věci provádět ve vztahu ke konkrétní obecně závazné vyhlášce, nikoliv paušálně.

K odst. 1

III. Vstupné

Pojem vstupné nebyl do 31. 12. 2003 v zák. o místních poplatcích definován, což v praxi přinášelo mnohé spory. Změnu přinesl až zák. č. 229/2003 Sb., který zakotvil do zák. o místních poplatcích definici vstupného. Vstupným se tak pro účely zák. o místních poplatcích rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit. Jedná se tedy o souhrn veškerých finančních částek, jejichž zaplacením je podmiňován vstup, resp. účast účastníka na akci, bez ohledu na to, za co byly tyto částky konkrétně zaplacené nebo na jaký účel byly využity pořadatelem akce. Nezáleží tak na tom, jakým způsobem označí pořadatel platbu, která podmiňuje vstup na akci, nebo jakým jiným způsobem podmíní vstup na akci. Zásadní je, jak je tento požadavek pořadatele vnímán účastníkem akce. Za vstupné tak lze, kromě klasické vstupenky, považovat také např. povinnou konzumaci, povinnou místenku a jakoukoliv jinou úplatu podmiňující účast na akci.

Pro účely zpoplatnění však nedochází k výpočtu výsledné částky místního poplatku ze vstupného z celé získané částky, ale z částky snížené o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného zahrnuta. Daň z přidané hodnoty bude v ceně vstupného zahrnuta tehdy, bude-li pořadatelem akce osoba, která je plátcem daně z přidané hodnoty. Kdo a za jakých podmínek je plátcem daně z přidané hodnoty, stanoví zák. o DPH, a to zejména ve svém § 5.

IV. Předmět zpoplatnění

Místním poplatkem ze vstupného je zpoplatněno vstupné z kulturních, sportovních, prodejních nebo reklamních akcí. Oproti právní úpravě účinné do 31. 12. 2003, která obsahovala demonstrativní výčet předmětu zpoplatnění (v původní právní úpravě byl namísto pojmu „reklamní akce“ použit pojem „a jiné obdobné akce“), je vymezení akcí, na které zák. o místních poplatcích dopadá, dle důvodové zprávy k zák. č. 229/2003 Sb. přesnější, když vymezuje jednotlivé akce úplným výčtem, tedy taxativně.

Pojem **kulturní akce** není v našem právním řádu nijak definován. Při interpretaci tohoto pojmu se lze inspirovat např. v § 8 zák. o Státním fondu kultury ČR, podle něhož se kulturními akcemi rozumí kulturní festivaly a přehlídky. Dále lze mezi kulturní akce zařadit koncerty hudebních skupin (MS v Praze 5 Ca 170/2008),

taneční produkce, divadelní, filmová a jiná audiovizuální představení, výstavy děl, výtvarných umění, děl užitého umění a prací lidové výtvarné tvořivosti, festivaly a přehlídky v oblasti umění, taneční zábavy a jiné akce v oblasti společenské zábavy, artistické produkce, cirkusová a varietní představení (Kadečka, 2005, s. 60). Kulturní akcí ve smyslu § 6 zák. o místních poplatcích není prohlídka hradů či zámků (Pl. ÚS 20/93).

Při interpretaci pojmu **sportovní akce**, resp. sportu, bude možné využít definici obsaženou v § 2 odst. 1 zák. o podpoře sportu, podle kterého představuje sport veškeré formy tělesné činnosti, které prostřednictvím organizované a neorganizované účasti si kladou za cíl harmonický rozvoj tělesné i psychické kondice, upevňování zdraví a dosahování sportovních výkonů v soutěžích všech úrovní. Je přitom zřejmé, že jednotlivé akce budou organizované, neboť jen na takových akcích bude vybíráno vstupné. Sportovními akcemi lze rovněž rozumět tělovýchovné, sportovní a turistické soutěže, zápasy, turnaje a závody, jakož i jiné akce spojené s pohybově-rekreační aktivitou občanů v oblasti tělesné kultury (Kadečka, 2005, s. 60).

Na tomto místě lze poukázat na to, že je otázkou, zda lze všechny sportovní akce vůbec zpoplatnit. To s ohledem na to, že podle § 1 zák. o podpoře sportu je sport veřejně prospěšnou činností. Pokud je tedy výtěžek ze sportovních akcí určen na sport, tedy na veřejně prospěšnou činnost (účely), pak by sportovní akce neměly podléhat zpoplatnění. Z díkce zák. o místních poplatcích však vyplývá, že zákonodárce tuto veřejně prospěšnou činnost sportu nevzal v potaz, když i přes její zákonem deklarovanou veřejnou prospěšnost sportovní akce zařadil mezi akce, z nichž se vstupné vybírá.

Za **prodejní akce** lze považovat akce, které jsou určeny k uskutečňování prodeje. Nezáleží přitom, zda je účel takové akce předem deklarován podle § 20 a násl. zák. o ochraně spotřebitele, či nikoliv. Zásadní je faktická povaha této akce. Do prodejních akcí však nelze započítávat také akce, jejichž účelem je poskytování služeb, neboť se jedná o odlišnou kategorii (srov. výklad k § 4 na str. 62–63).

Pokud jde o **reklamní akce**, je při interpretaci tohoto pojmu nutné přiměřeně aplikovat § 1 odst. 2 zák. o regulaci reklamy. Reklamní akcí tedy bude akce, která bude pořádána za účelem oznámení, předvedení či jiné prezentace, šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, pokud zák. o regulaci reklamy nestanoví jinak.

V. Zákonné osvobození od placení místního poplatku ze vstupného

Zpoplatnění místním poplatkem ze vstupného nepodléhají akce, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely. V praxi se lze setkat s názorem, že se nejedná o osvobození od placení místního poplatku, ale o negativní vymezení předmětu zpoplatnění (Radvan, 2012, s. 98). Dle názoru autorů tohoto komentáře se nelze s tímto názorem ztotožnit. Jednak negativním vymezením

předmětu zpoplatnění by bylo definování akcí, na které se zák. o místních poplatcích nevztahuje, přičemž na všechny takto nedefinované akce by se vztahoval, jednak se jedná o věcné osvobození od placení místního poplatku stejně jako je tomu v případě § 4 odst. 1 (srov. výklad k § 4 na str. 69–70). Výtěžkem se rozumí rozdíl mezi veškerými příjmy z akce (např. vstupné nebo dary) a přímými výdaji pořadatele spojenými s jejím uspořádáním. K osvobození nepostačí, že na charitativní a veřejně prospěšné účely je určena pouze část výtěžku, ale jen celý výtěžek. Slovo „určen“ je současně nutné vykládat tak, že pořadatel má nejen úmysl použít celý výtěžek na charitativní a veřejně prospěšné účely, ale že je současně na tyto účely i odvede (Pelc, 2013, s. 85). Výtěžek tak musí dle uvedeného rovněž existovat. Pokud by totiž neexistoval, osvobození by se na takovou akci nevztahovalo.

Přestože zák. o místních poplatcích nasvědčuje tomu, že celý výtěžek z akcí musí být určen jak na charitativní, tak současně na veřejně prospěšné účely, není tomu tak. Smyslem tohoto vymezení je totiž použití výtěžku na tyto akce, lhostejno, zda na jednu, druhou nebo obě současně. Jako vhodnější by se dle uvedeného jevílo slovní spojení „charitativní nebo veřejně prospěšné účely“, což by v sobě zahrnovalo všechny uvedené možnosti (Radvan, 2012, s. 98).

Pojem **charitativní účel** není taktéž legálně definován. K výkladu tohoto pojmu lze využít úpravu obsaženou v § 16a zák. o církvích a náboženských společnostech, podle kterého účelové zařízení působící jako charita (nebo diakonie) poskytuje veřejnosti veřejně prospěšné služby za předem stanovených a pro všechny uživatele stejných podmínek. Tato zařízení jsou registrována Ministerstvem kultury v Rejstříku evidovaných právnických osob. Výtěžek by tak měl být směřován zejména těmto zařízením. Charitativní účel však nebudou naplňovat pouze uvedená účelová zařízení, neboť charitativní účel může být naplněn v zásadě kýmkoliv. Charitativní účel lze např. podle § 2 zák. o dobrovolnické službě shledat také tam, kde bude výtěžek určen na pomoc osobám nezaměstnaným, sociálně slabým, zdravotně postiženým, příslušníkům národnostních menšin, migrantům, osobám po výkonu trestu odnětí svobody, osobám drogově závislým, osobám trpícím domácími násilím, jakož i pomoc při péči o děti, mládež a rodiny v jejich volném čase.

Při výkladu pojmu **veřejně prospěšných účelů** lze využít právní úpravu obsaženou v občanském zákoníku týkající se veřejně prospěšných společností. Občanský zákoník rozumí veřejně prospěšným účelem dosahování obecného blaha, což je další neurčitý pojem. Filozoficky lze blaho pojímat jako to, co lze hodnotit na jiném subjektu jako užitečné a prospěšné se zřetelem k jeho záměru. Sociologie uvažuje o blahu jako o rovnováze mezi potřebami a prostředky k jejich uspokojování. Obecné blaho sleduje požadavek zajištění hospodářského a kulturního pokroku, uspokojení potřeb vznikajících ve společnosti. Dosahování obecného blaha je pojímáno jako hybná síla pokroku (Švestka, 2014, s. 488 a 489). Veřejně prospěšné účely demonstrativně definuje zák. o veřejných sbírkách ve svém § 1 odst. 1, když veřejně prospěšným účelem rozumí zejména humanitární nebo charitativní účel, rozvoj vzdělání, tělovýchovy nebo sportu, ochranu kulturních památek, tradic nebo

životního prostředí. Veřejně prospěšným účelem může být např. investování výtěžku z akce pomoci lidem (např. na spolu/financování vývoje léku na vzácnou nemoc) nebo ve vztahu k nehmotným statkům [např. k opravě a údržby památek – hradů, zámků, domů nebo soch (Pl. ÚS 20/93) nebo ke stavbě sportovních zařízení pro děti a mládež v místech, kde se takové zařízení nenachází, nebo na zmírnění či odstranění škod vzniklých lokálními záplavami či rozsáhlým požárem].

Smyslem odvedení výtěžku na charitativní a veřejně prospěšné účely tedy není dosažení zisku pořadatele akce.

K odst. 2

VI. Poplatník místního poplatku ze vstupného

Místní poplatek ze vstupného platí fyzické a právnické osoby, které akci uvedeno v odst. 1 pořádají. Zákon o místních poplatcích u místního poplatku ze vstupného nerozlišuje oproti např. místnímu poplatku ze psů, zda se jedná o občana České republiky nebo cizince. Stejně tak nerozlišuje existenci trvalého pobytu v České republice nebo v zahraničí. Poplatníkem tak může být např. občan Německa stejně tak jako občan Jihoafrické republiky. Poplatníkem je pořadatel akce, kterým je osoba, která obvykle organizačně zajišťuje průběh akce a hradí náklady spojené s jejím uskutečněním (Radvan, 2012, s. 93).

Poplatníkem naopak není osoba, která se akce uvedené v odst. 1 komentovaného ustanovení pouze účastní. To přesto, že se místní poplatek ze vstupného (jeho výše) může v ceně vstupného projevit, což se s ohledem na charakter pořádané akce může stát.

Zákon o místních poplatcích rozděluje osoby na fyzické a právnické, což lze s ohledem na § 15 a násl. obč. zák. považovat za nadbytečné.

K odst. 3

VI. Základní sazba místního poplatku ze vstupného

Zákon o místních poplatcích stanoví základní sazbu místního poplatku ze vstupného procentní sazbou s tím, že vymezuje horní hranici procentuální sazby, kterou nesmí obec překročit. Místní poplatek ze vstupného tak je specifický právě tím, že jako jediný nemá stanovenou pevnou sazbu, ale procentuální. Oproti původnímu znění zák. o místních poplatcích již není stanovena max. výše sazby 30 %, ale 20 %. Tato sazba se počítá ze vstupného sníženého o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného zahrnuta.

VIII. Stanovení sazby místního poplatku ze vstupného paušální částkou

Obec může kromě základní sazby stanovit sazbu také paušální částkou, která má za cíl zjednodušení správy místních poplatků (Pelc, 2013, s. 82). Paušální částku je zpravidla vhodné stanovit u opakujících se akcí v průběhu určitého časového úseku, avšak vyloučena není ani u akcí jednorázových (Radvan, 2012, s. 96). Jako

problematická se jeví formulace „po dohodě s poplatníkem“, která evokuje smluvní cenu dohadovanou mezi poplatníkem a obcí, případně správcem poplatku. Vzhledem k tomu, že sazbu místního poplatku ze vstupného stanoví obec, je zřejmé, že o paušální částce bude rozhodovat dle § 84 obecního zřízení zastupitelstvo obce v rámci schvalování obecně závazné vyhlášky obce, nikoliv správce poplatku ve vztahu ke každému poplatníkovi v poplatkovém řízení. Na „dohodě“ s poplatníkem bude záviset pouze otázka, zda se v jeho případě aplikuje poplatek stanovený procentní sazbou nebo sazbou paušální (Pl. ÚS 24/06). Žádnou jinou paušální sazbou než tu, která bude stanovena v obecně závazné vyhlášce, poplatník tedy nemůže využít. Na poplatníkovi tak ve svém důsledku bude záviset pouze volba mezi základní a paušální sazbou, kterou oznámí v rámci ohlašovací povinnosti věcně a místně příslušnému správci poplatku.

Vybrané aspekty regulace místního poplatku ze vstupného v obecně závazné vyhlášce

IX. Obsahové náležitosti obecně závazné vyhlášky

Obec by vždy měla v obecně závazné vyhlášce vymezit akce, které má v úmyslu zpoplatnit, a to buďto tak, že označí všechny akce, které jsou vymezeny v zák. o místních poplatcích, nebo označí jen některé z nich. Pokud označí jen některé z nich, není pro ostatní akce nutné vtělit do obecně závazné vyhlášky speciální osvobození od placení místního poplatku ze vstupného.

Obec může v obecně závazné vyhlášce stanovit poplatek jak základní, tak paušální částkou, a to i diferenciovaně pro jednotlivé druhy akcí, v závislosti na místě, kde se akce pořádá, případně kombinací obojího. Obec může tyto sazby stanovit rovněž vedle sebe. Obce by si při určování základní, případně paušální sazby měly být vědomy toho, že různou sazbou nelze stanovit pro konkrétní akci, ale vždy pro určitý druh akce. Obec by si rovněž měla být vědoma toho, že každá diferenciací sazeb zvyšuje jak náročnost správy místních poplatků, tak složitost v orientaci mezi jednotlivými platbami pro případné poplatníky.

Stranou nelze ponechat ani to, že obec kromě vymezení akcí, na které se poplatková povinnost vztahuje, stanovení jednotlivých sazeb a dalších náležitostí uvedených v § 14a zák. o místních poplatcích, stanoví také lhůtu pro splnění ohlašovací povinnosti. Tato povinnost by měla být stanovena v závislosti na vzniku poplatkové povinnosti, ideálně před konáním konkrétní akce nebo nejpozději v den konání akce, aby správce poplatku mohl např. stanovit poplatníkovi záznamní povinnost podle § 97 daňového řádu (Kadečka, 2005, s. 61 a 62; Radvan, 2012, s. 93 a 94).

Judikatura:

K odst. 1

■ Vstupné z prohlídek kulturních památek nelze zpoplatňovat a návštěvu hradu či zámku nelze pokládat za kulturní akci ve smyslu zákona o místních poplatcích. (nález Ústavního soudu ze dne 14. 6. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 20/93, č. 33/1 Sb. NU)

■ Zákon o místních poplatcích předpokládá vybírání poplatku ze vstupného v případech, kdy jde o jednorázovou kulturní akci, např. výstavu, taneční zábavu, konkrétní divadelní představení apod. Kromě toho jsou prostředky z vybraného vstupného na hrady a zámky jednoznačně určeny pro veřejně prospěšné účely se zaměřením na financování oprav a údržby objektů chráněných památkovými úřady a v takovém případě se místní poplatek neplatí. (**nález Ústavního soudu ze dne 14. 6. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 20/93, č. 33/1 Sb. NU**)

■ Pojem „vstupné“ obsažený v § 6 odst. 1 zákona o místních poplatcích, je třeba v zásadě vykládat z pozice účastníka akce. Vstupným je pak třeba rozumět souhrn veškerých finančních částek, jejichž zaplacením je podmínován vstup, resp. účast účastníka na akci, bez ohledu na to, za co byly tyto částky konkrétně zaplacený nebo na jaký účel byly využity pořadatelem akce. (**rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 Afs 5/2011 – 86, č. 2398/2011 Sb. NSS**)

■ Kulturní akci je i koncert konaný uvnitř horské chaty, je-li tato akce přístupná široké veřejnosti. (**rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2011, č. j. 5 Ca 170/2008 – 56**)

K odst. 3

■ Úkolem obecního zastupitelstva dle zákona o místních poplatcích je, aby sazby místního poplatku ze vstupného konkrétně stanovilo v obecně závazné vyhlášce. Pod výrazem „obec“ užitého ve větě druhé daného ustanovení je tak třeba rozumět obecní zastupitelstvo, ne tedy obecní (městský) úřad. Ústavní soud usuzuje, že pokud město Ostrov pod předmětný pojem „obec“ podřadilo ve vyhlášce správce poplatku (obecní úřad), dostalo se do rozporu s ust. § 6 odst. 3 věta druhá ve spojení s ust. § 14 a 15 zákona o místních poplatcích. (**nález Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 24/06, č. 183/43 Sb. NU**)

■ Paušální částku poplatku nelze stanovit ad hoc. Obce mají vymezit sazbu paušálu v obecně závazné vyhlášce konkrétně s tím, že na „dohodě“ s poplatníkem bude toliko otázka, zda se v jeho případě aplikuje poplatek stanovený procentní sazbou nebo paušálně. Tím, že napadené ustanovení vyhlášky výše uvedený interpretační závěr nerespektovalo – a svěřilo až správci poplatku právo stanovit poplatek po dohodě s poplatníkem paušální částkou – je nutno je shledávat i v tomto směru jako rozporné s ust. § 6 odst. 3 věta druhá ve spojení s ust. § 14 zákona o místních poplatcích. (**nález Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 24/06, č. 183/43 Sb. NU**)

Související ustanovení:

§ 1 – taxativní výčet místních poplatků, § 4 – místní poplatek za užívání veřejného prostranství, § 11 – vyměřování místních poplatků, § 14 – stanovení místních poplatků a řízení o místních poplatcích, § 14a – ohlašovací povinnost, § 15 – působnost obecního úřadu, § 16 – rozsah údajů využitelných pro řízení o místních poplatcích, § 16b – promíjení místního poplatku z moci úřední

Související předpisy:

§ 15 a § 164 a násl. obč. zák., – daňový řád, – § 10 písm. b) a § 84 obecního zřízení, – § 2 zák. o dobrovolnické službě, – § 1 a § 2 zák. o podpoře sportu, – § 1 zák. o regulaci reklamy, – § 5 zák. o DPH, – § 8 zák. o Státním fondu kultury ČR, – § 20 a násl. zák. o ochraně spotřebitele, – § 1 zák. o veřejných sbírkách, – § 16a zák. o církvích a náboženských společnostech

Literatura:

FURKOVÁ, P., MATĚJKOVÁ, L., ROSOVÁ, Š. *Tvorba obecně závazných vyhlášek. Praktický průvodce pro obce*. Praha: C. H. Beck, 2013.
JIRÁSKOVÁ, Z., ŠNEBERKOVÁ, A. *Místní poplatky v praxi*. Praha: POLYGON, 2004, s. 34–36.
KADEČKA, S. *Zákon o místních poplatcích a předpisy související. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2005, s. 57–63.

- MATĚJKOVÁ, L., PEŠKOVÁ, A., KUBÍKOVÁ, B., SVOBODOVÁ, Z. *Doporučení pro obce a města. Obecní daně (místní poplatky, daň z nemovitostí, poplatek za komunální odpad)*. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv a Praha: Ministerstvo vnitra a Ministerstvo financí, 2010, s. 27–28 a 67–69.
- PAŘÍZKOVÁ, I., BÁRTA, M., MÜLLEROVÁ, K., MALATIN, M. *Místní poplatky v teorii a praxi*. Brno: Masarykova univerzita, 2013, s. 80–83.
- PELC, V. *Místní poplatky*. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 74–87.
- RADOŠÍNSKÝ, A., TOMAN, L., ZUGAR, R., VESELÝ, M. *Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků. Proces tvorby a vydávání obecně závazných vyhlášek obcí – místní poplatky, poplatek za komunální odpad*. Praha: Ministerstvo vnitra a Ministerstvo financí, 2015.
- RADVAN, M. *Místní daně*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2012, s. 92–99.
- ŠVESTKA, J., DVORÁK, J., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek I*. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2014, s. 488–489.

Články:

- BŘEŇ, J. Ještě poplatkům ze vstupného. *Obec & finance*. 2013, č. 5; dostupné také on-line z: <http://www.denik.obce.cz/clanek.asp?id=6635210> [cit. 2016-09-26].
- BŘEŇ, J. Místní poplatky ve vztahu ke vstupnému. *Moderní obec*. 2016, č. 6, ročník 2016, s. 80–81.

Webové zdroje:

- Informační portál Ministerstva financí k rozpočtovým a účetním informacím [online]. Dostupné z: <http://monitor.statnipokladna.cz/> [cit. 2016-09-26].

Stanoviska:

- Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 11/2009: *Ohlašovací povinnost ve vyhlášce o místních poplatcích* (aktualizace k 1. 1. 2014) [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/2009-62148.aspx> [cit. 2016-09-26].
- Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 18/2009: *Stanovení paušální částky v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích* (aktualizace k 1. 1. 2011) [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/2009-62148.aspx> [cit. 2016-09-26].
- Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra: *K obecně závazné vyhlášce o místním poplatku ze vstupného* [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicky-material-c-28-263652.aspx> [cit. 2016-09-26].

Vzory:

- Vzor obecně závazné vyhlášky o místním poplatku ze vstupného [online]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/vzory-pravnich-predpisu-obci.aspx> [cit. 2016-09-26].

§ 7

(Místní poplatek z ubytovací kapacity)

(1) Poplatek z ubytovací kapacity se vybírá v obcích a městech v zařízeních určených k přechodnému ubytování za úplatu.

(2) Poplatku z ubytovací kapacity nepodléhá

a) ubytovací kapacita v zařízeních sloužících pro přechodné ubytování studentů a žáků,